

El problema de la multicopista al CNM Coll d'En Rabassa

La resolució del Consell Plenari Sindical del STEI (5-V-79) sobre la reclamació de l'ús de la multicopista del CNM Coll d'En Rabassa ha estat ampliament comentada pels lectors de Pissarra. La infortunada redacció feta sobre l'acord ha produït una falsa imatge del tema. A més, l'actitud d'alguns professors i del Director del col·legi ha ajudat a tirar caliu al foc. Per això, cal explicar no sols el contingut exacte de l'acord sinó també les raons i motivacions que han produït aquest "affaire" que mai s'havia d'haver donat.

El curs passat (febrer-març del 78) el MEC envià una multicopista al CNM Coll d'En Rabassa, centre que n'havia comprada una altra al curs 77-78, amb diners de l'escola (producte de les aportacions del Ministeri i d'altres). Donat que sols necessitava i emprava una màquina de les dues, el professor del centre, P. Ríos, se'n duqué la més antiga als locals del STEI, comptant amb el beneplàcit del Director, Jaume Servera, i de la major part del professorat, el qual no posà cap impediment. No cal remarcar que la multicopista suposava una eina de treball indispensable pel Sindicat, de la qual se'n beneficiava tot el col·lectiu de treballadors de l'ensenyança.

Mesos després, per tal d'evitar problemes al Claustre i al Director per l'absència de la multicopista, el STEI feu un escrit sol·licitant formalment la màquina a l'Escola, decidint el Claustre deixar-la al Sindicat per 15 dies, encara que ja feia més temps que la tenia.

Aquesta situació durà fins al desembre del curs següent (78-79), en què el nou Director, M. Forcada, pressionat per alguns professors, plantejà el tema al Claustre i al STEI, acordant-se que una Comissió estudiaria els preus del mercat per tal que un següent Claustre fixàs el preu de venda de la màquina. La intenció del Claustre de vendre la multicopista i del STEI d'adquirir-la, quedà ben clara; fins i tot, s'arribà a dir que si es venia al Sindicat, s'havia de fer un preu reduït i simbòlic, encara que altres professors mantingueren que el centre no havia de perdre diners. També pareix ésser que hi havia un altre possible comprador...

No obstant, al mes de febrer, uns professors aconseguiren que el Claustre acordàs fixar el preu de VUITANTA MIL ptes. per la multicopista nova (la del MEC) i que el STEI havia de tornar l'antiga abans de trenta dies. Aquest acord s'adoptà en el capítol de precs i preguntes, fora de l'ordre del dia, i quan ja se n'havien anat bastants de professors.

La intenció era ben clara. Tornar enrera de la decisió de vendre, ja que el STEI havia assenyalat que el preu per la màquina antiga podia arribar com a màxim fins a les 40 - 50.000 ptes.

A pesar que es demanà al Director que invalidàs l'acord (per adoptar-se fora ordre del dia del Claustre i sense coneixement pre-

vi de molts de professors), aquest, pressionat per l'anterior Director, no evità en absolut les següents discussions i problemes. Així, al següent Claustre, i després d'un empat en una nova votació de si es venia o no la multicopista, suspengué el Claustre i convocà una nova votació pel dia següent, eliminant una proposta de votació que significava continuar deixant la màquina fins al 31 d'agost. El nou resultat fou desfavorable a la venda, i el Director s'havia compromès a recuperar la màquina (prèviament a la votació) costàs el que costàs...

Entre votació i votació, l'escola fou un niu de conspiracions de passadís. Fins i tot, na Carme Font (Inspectora) que recordà que els béns del MEC no es podien vendre ni "alienar". La segona votació fou de 8 sis, 11 nos, i un en blanc. Votaren a favor, els afiliats al STEI (excepte tres; un que estava malalt i dos que votaren en contra), votaren en contra, majoritàriament els de primera etapa, i en blanc, el Director... Una altra vegada es configuraven clarament els dos blocs dintre el col·legi, no amb unes diferències ideològiques, bàsicament, com podria ser la afiliació al STEI, una o altra concepció educativa, sinó per la forma de treballar de la primera etapa en front dels professors nous de la segona etapa, cosa que ve ja d'anys anteriors; però, sobretot els dos blocs s'havien configurat a partir de diferències de caire personal (antipatia o mania cap un professor). En definitiva, estava ben clar que darrera de la venda o no venda, darrera el deixar o no seguir deixant la màquina al STEI hi havia qüestions personals (i en concret, ganes de fer "la punyeta" —una vegada més— a un professor molt concret).

Per això, i donat que el STEI no podia prescindir de la màquina ni comprar-ne una de nova tan aviat, i que tornar la multicopista significava un greu perjudici, s'acordà per part dels afiliats de l'escola, de l'Executiva i finalment, del Consell Plenari el següent: "Que el STEI continuï emprant, amb caràcter de precari, la màquina multicopista que li fou deixada..., fins que sigui totalment retornat el patrimoni sindical, o fins que aquest centre escolar la necessiti vertaderament".

El que preteníem amb aquesta mesura era molt simple: Evitar més enfrontaments al Claustre del col·legi per aquest tema, donat que reclamant-la "a la Delegació del

MEC", i basant-se en raons sindicals (no sols el patrimoni, sinó una circular de Presidència de Govern que dóna facilitats per poder emprar maquinària del Ministeri a les Associacions sindicals de funcionaris legalment constituïdes) i, sobretot, en el fet que el centre del Coll d'En Rabassa tenia dues multicopistes i que els hi bastava una.

Però ni el Director ni el que de veritat ha dirigit el centre tot l'any (l'anterior Director) ho entengueren així. I han seguit pressionant i actuant, el primer involucrant a l'Associació de Pares i al Consell Escolar, per finalment acudir a la Inspecció... El segon, movent fils i rucs per darrera darrera.

La cosa més denigrant ha estat que s'ha escampat —entre pares i veïns del barri— que la multicopista fou comprada amb els diners dels pares dels alumnes i que així, el STEI robava una màquina, propietat comunitària dels alumnes. A part que això és totalment fals, com bé saben els mateixos professors que eren al centre quan es comprà la multicopista i com ratificà plenament el Director de l'escola durant el curs en què es comprà la màquina, està ben clar que la intenció és posar en contra del STEI els pares i l'Associació de Pares, soliviantant els ànims perquè l'actitud sigui de la màxima violència en lloc de serena i dialogant.

No resta sinó afirmar que a pesar de tot, el seny s'imposarà de nou tant al Claustre com a l'Associació, la qual informada pel Director i creient-se allò que deia, envià una carta perquè retornàssim la màquina, la qual carta ha estat degudament contestada pel STEI, explicant tot el problema i situant les coses al seu lloc.

Finalment, cal dir que el STEI ha acordat —al darrer Plenari del mes de juny— adquirir una multicopista. Per tant, tot d'una que es disposi d'aquesta, es farà entrega de l'altra a una escola estatal que no en tenguí cap, comunicant-ho a la Delegació, car entenem que si hi ha escoles que no en tenen, no té raó de ser que una escola en tenguí dues.

Que ningú oblidí que per damunt de qualsevol positura personal o interès individual ha d'estar el col·lectiu dels treballadors de l'ensenyança que el STEI, que integra a una bona part d'aquest, pretén defensar des d'una pràctica sindical de classe, democràtica i reivindicativa. Difícil ho tenen aquells que pretenen fer "sa punyeta" juxtaposant les seves "manies" o interessos personals per damunt dels interessos col·lectius.